OPATSTVÍ EMAUZY, Vyšehradská 49, 128 00 Praha 2

MANE NOBISCUM DOMINE 1/2017 (12)

List oblátům sv. Benedikta 14. února 2017

„Hle, můj služebník, kterého jsem si vyvolil, můj milovaný, v němž jsem našel zalíbení! Vložím na něho svého Ducha, aby hlásal právo národům. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhasí..."

Mt 12, 18.20 (srov. Iz 42, 1-3)

V srpnu a říjnu 2016 a začátkem letošního roku došlo k opakovaným zemětřesením ve střední Itálii, která mimo jiné zničila klášter Madonna delle Grazie v Norcii, kde až do návratu do Emauz požehnaně působili naši emauzští benediktini. Ne náhodou jsme zvolili jako datum vydání tohoto čísla 14. únor: K vybombardování Emauz došlo 14. února 1945 při náletu spojeneckých vojsk na Prahu. V roce 1945 se pak mniši vrátili do zničeného kláštera. Ještě předtím, než stačili napravit způsobené škody, byl klášter zrušen a zabrán komunisty. V roce 1990 získali Emauzy zpět a rozsáhlé opravy byly dokončeny v roce 2003. Nyní vidíme v ruinách další místo jejich působení.

Z historie benediktinů víme, že některé kláštery procházejí opakovanými pohromami a těžkými zkouškami, ale vždy znovu je Pán může povolat k životu. Oslava Boha liturgií a modlitbou, která se v minulosti konala na konkrétním místě, se však zpětně zničit nedá. I klášter na Monte Cassinu se ocitl v troskách po bombardování rok před Emauzy 15. února 1944 a následné krvavé válečné bitvě. Po válce byl znovu postaven podle původních plánů a pak posvěcen papežem Pavlem VI. dne 24. října 1964. Při této příležitosti byl svatý Benedikt z Nursie prohlášen patronem Evropy.

Proto jsme plni naděje, že i Emauzský klášter znovu zažije dobu rozkvětu. Modleme se za to. Vždyť úmysly, s nímiž císař Karel IV. zakládal slovanský klášter benediktinů, jsou stále aktuální. A mysleme i na ty, kteří v Norcii a ostatních místech střední Itálie byli postiženi zemětřeseními a ocitli se bez domova. Duchovní synové sv. Benedikta na troskách antického světa vybudovali základy Evropy. Prosme ho o přímluvu za ty, kteří v Evropě žijí, za jejich obrácení k Bohu a za jejich budoucnost.

redakční rada

Statistika:
Počet oblátů Emauzského opatství (k 14. 2. 2017):

počet celkem: 23 (13 mužů, 10 žen)
* manželský pár: 1
* kněží: 5 (4 řecko-katoličtí, 1 římsko-katolický)
zájemkyně: 1

Setkání oblátů:
2. sobota v měsíci

11. března 2017
8. dubna 2017
13. května 2017
10. června 2017

Obsah

1. Slovo úvodem 3
2. Malé oblátské oficium 4
3. Modlitba za klášter a obláty 4
4. Zásvětná modlitba 5
5. Texty k obnově oblátského slibu 6
6. Suscipe 7
7. Sanctissime Confessor Domini 7
8. Oblátka Františka – 75 let emauzskou oblátkou 7
9. In memoriam sestry Vojtěchy, OSB 8
10. Příchod emauzských benediktinů do Norcie (1965) 9
11. La medaglia di S. Benedetto patrono dell´Europa 11
12. Emauzsko-norčská medailka sv. Benedikta (1965) 12
13. Modlitba emauzských benediktinů za Karla IV. 13
14. Oblátka poprvé navštívila svůj klášter po 15 letech. 14
15. Zprávy 15
    - Oslava 50. výročí kněžství P. Mariana Klenera, OSB 15
    - Změna převora-administrátora Emauzského opatství 15
    - Výstava k 700. výročí narození Karla IV. 15
    - Nový opat primas Gregory J. Polan, OSB 16
    - Liber Evangeliorum, tzv. Svatogabrielský Evangeliář 16
    - Zemětřesení ve střední Itálii a zničení Norcie 16

Katolické bohoslužby v Emauzském opatství

Kostel Panny Marie a slovanských patronů

10:00 mše svatá (každý den)
18:00 latinské chorální nešpory

Kostel sv. Kosmy a Damiána
(byzantský ritus – české bohoslužby)

12:00 neděle (česky)
17:00 úterý, čtvrtek (česky)

Vydávají obláti sv. Benedikta se souhlasem převora-administrátora Emauzského opatství P. Augustina Gazdy, OSB

Redakční rada:
Konstantina, OblSB, Placida, OblSB, Marie Magdalena, OblSB

1. Slovo úvodem

Po dlouhé době vydáváme nové číslo listu oblátům sv. Benedikta Mane nobiscum Domine. Obsahuje příspěvky, které byly průběžně připravovány od roku 2013.

V roce 1980 slavila Církev 1500. výročí narození sv. Benedikta a zároveň jsme vzpomínali 100. výročí příchodu beuronských mnichů do Emauz. V témže roce byla do oblátského noviciátu přijata první oblátka exilového období našeho kláštera sestra Scholastika (její vzpomínky viz Mane nobiscum Domine č. 1/2003 str. 11). Oblátce Konstantině se podařilo v roce 2004 zjistit, že ještě žijí obláti z předválečné doby - manželé Václav a Libuše Z. Svědectví oblátky Františky (zemřela 8. srpna 2015) je v tomto čísle věnován samostatný příspěvek, který vznikl z osobního rozhovoru s ní v roce 2013.

Od vydání posledního čísla Mane nobiscum došlo ke změně v osobě převora-administrátora Emauzského opatství, někteří obláti odešli na věčnost, ale přicházejí i noví. V roce 2014 zemřely oblátky Františka Jana Z. (7. června 2014) a Anežka Božena B. Oblátka Chrysostoma Jaroslava K. zemřela 24. června 2015. Sliby čtyř nových oblátů – kněží – se konaly v Emauzích na svátek svatého Benedikta 21. března 2012, v den, kdy oblátka Marie Magdalena slavila již 30. výročí oblátství. Deo gratias za nové členy do benediktinské rodiny i za vytrvalost v povolání!

Poslední roky se ustálil pravidelný termín setkávání oblátů v Emauzích pod vedením rektora oblátů P. Mariana Klenera, OSB **každou druhou sobotu v měsíci po mši svaté v 10.00 hodin** (kromě letních prázdnin). Cílem našeho občasníku je zůstat v kontaktu i s těmi, kteří se nemohou pravidelných setkání zúčastňovat, navzájem se povzbuzovat, informovat a podporovat se modlitbou. Proto v tomto čísle uvádíme texty k obnově oblátských slibů a základní modlitby oblátů.

Podpořme se navzájem modlitbou!
Oremus pro invicem!

redakční rada

2. Malé oblátské oficium

Bože, pospěš mi na pomoc.
Slyš naše volání.

Sláva Otci i Synu *
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky *
a na věky věkův. Amen
(Aleluja)

Žalm 117 (116)
Chvalte Hospodina, všichni lidé
(Pohané velebí Boha za jeho milosrdenství – Řím 15,9)

Chvalte Hospodina, všichni lidé, *
oslavujte ho všechny národy!
Neboť mocně vládne nad námi jeho milosrdenství *
a Hospodinova věrnost trvá na věky.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky, *
a na věky věkův. Amen.

Modleme se:

Bože, vzbuď ve své Církvi ducha, kterým hořelo srdce našeho svatého otce opata Benedikta, abychom tímto duchem naplněni učili se milovat, co on miloval a uváděli ve skutek to, čemu učil. O to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Dobrořečme Pánu.
Bohu díky.

A duše všech věrných zemřelých ať pro milosrdenství Boží odpočívají v pokoji.

Amen.

3. Modlitba za klášter a obláty

Pane Ježíši Kriste, křtem jsme byli přivtěleni k Tvému tajemnému Tělu, jehož Hlavou jsi Ty. Dej, ať jako obláti stále více vrůstáme do tajemství Tvé Církve a staneme se podle vzoru prvních křesťanů v Jeruzalémě jedním srdcem a jednou duší. Jako jsme byli křtem přivtěleni k Tvému Tělu – Církvi, tak jsme byli svým oblátským slibem úzce spojeni s naším klášterním společenstvím v Emauzích. Prosíme Tě, požehnej a ochraňuj všechny jeho bratry a sjednocuj nás s nimi, abychom byli jako rodina, která se vzájemně podporuje:

- Obnov a udržuj naše společenství.
- Ať je naše společenství místem pokoje, vzájemné lásky, starostlivosti a účinné pomoci.
- Probuď nová řeholní a oblátská povolání pro náš klášter.
- Posilni v nás ducha svatého Benedikta.
- Dej nám nadšení pro bohoslužbu, poslušnost a horlivost v pokoře.
- Odplať všem našim dobrodincům svým hojným požehnáním a pomocí.
- Posilni a potěš všechny naše nemocné.
- Dej našim zesnulým věčný pokoj.

Nebeský Otče, přispěj nám svou milostí, abychom pomáhali jeden druhému nést břímě života a zachovej nás v jednotě, i když každý žijeme v jiném stavu a prostředí. Kéž Tě nikdy nepřestáváme chválit a oslavovat – Otce i Syna i svatého Ducha nyní i na věky věků. Amen.

4. Zásvětná modlitba

Svatý otče Benedikte, slavný vyznavači a věrný služebníku Páně, volím si tě dnes a pro vždy za svého otce, ochránce a přímluvce. Vzdávám ti díky za mnohá a velká dobrodiní, jež jsi spolu se svými syny působením milosti Boží lidstvu prokázal, a prosím tě, abys i nadále byl nám ochráncem a dobrodincem. Lituji z celého srdce, že jsem Boha, svého Stvořitele a Otce tak často a těžce urazil; činím však vážné předsevzetí ode dneška všech hříchů i každé příležitosti k nim pečlivě se varovat, a doporoučím se proto tvé zvláštní ochraně. Slibuji, že tě budu po celý svůj život ctít, milovat, úctu k tobě podle svých sil šířit také mezi jinými, tvůj svatý Řád podporovat a hájit, za jeho rozkvět se modlit a podle svých sil k tomu přispívat, abych zvláště dobrých napomenutí tvých řeholních synů rád následoval, abych zbožným životem a věrným následováním tvých ctností jednou s tebou, svatý Otče a se všemi tvými syny mohl Boha na věky milovat a chválit. Amen.

SANCTISSIME CONFESSOR DOMINI, MONACHORUM PATER ET DUX, BENEDICTE, INTERCEDE PRO NOSTRA OMNIUMQUE SALUTE.

5. Texty k obnově oblátského slibu

Rektor oblátů:

Bůh sám dává sílu k vytrvalosti. Posiluje nás ve víře, naději a lásce, abychom s novou radostí pokračovali na cestě, kterou nám ukázal. Obnovuji svůj záslib a prosím ho o naději a důvěru:

Obláti:

Ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. Amen.

Připomínám si a obnovuji svůj záslib a obětuji se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Panně Marii a svatému Otci Benediktovi pro klášter blahoslavené Marie Panny, svatého Jeronýma, svatých Cyrila a Metoděje, svatého Vojtěcha a Prokopa v Praze – Emauzích a slibuji před Bohem a všemi svatými, že změním své mravy podle Evangelia v duchu Řehole svatého Benedikta a podle stanov oblátů.

Přijmi, mě, Pane, podle svého slova, a budu žít a nevydávej mě do zahanbení v mé naději.

Rektor oblátů:

Pane, smiluj se. Kriste, smiluj se. Pane, smiluj se.

Otče náš....

Obláti:

Ale zbav nás od zlého.

Rektor oblátů:

Upevni, Pane, co jsi v nás způsobil ze svého svatého chrámu, který je v Jeruzalémě.

Všichni:

Zachraň své služebníky,
Bože můj, doufající v Tebe.
Ukaž nám, Pane, své milosrdenství
a dej nám svou spásu.

Rektor oblátů:

Modleme se:

Všemohoucí věčný Bože, Tys nám ve svatém Benediktu dal mistra a učitele, který nás učí, jak Tě hledat a jak Ti sloužit. Dej, ať nedáváme ničemu přednost před láskou k Tobě a kráčíme Ti vstříc plni radosti a důvěry po cestě Tvých přikázání. A jako Tvůj jednorozený Syn byl v naší lidské přirozenosti obětován v chrámě, ať jsou i naše očištěná srdce obětována Tobě. O to prosíme skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

6. Suscipe

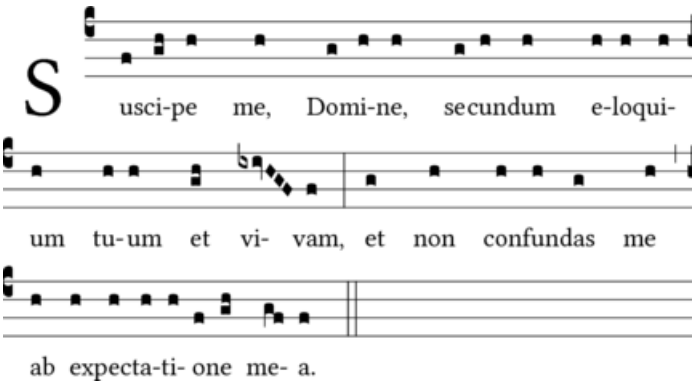

„Přijmi mě, Hospodine, podle svého slibu, abych byl živ, mou naději nezklam“.

Antifona, která je součástí řeholních i oblátských slibů, je uvedena v kapitole 58 o způsobu přijímání bratří (RB 58, 21). Jde o citaci verše žalmu 118,116.

7. Sanctissime Confessor Domini

Nejsvětější vyznavači Páně, Otče a vůdce mnichů, Benedikte, oroduj za nás a za spásu všech lidí!

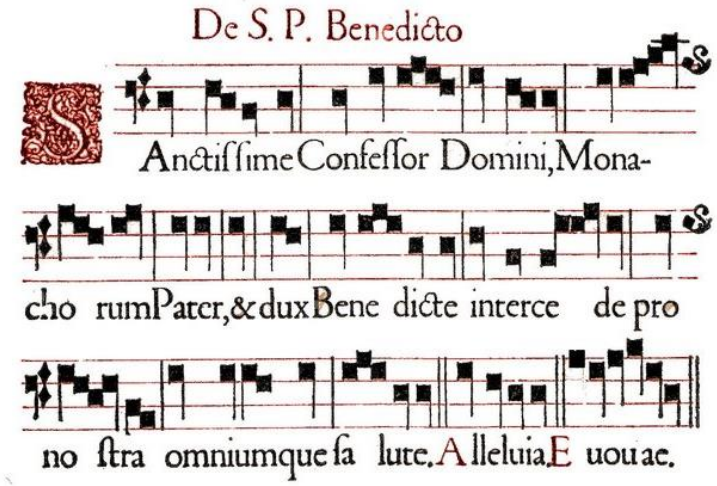

8. Oblátka Františka – 75 let emauzskou oblátkou

V červenci 2013 jsem při dvou návštěvách zapsala rozhovor s tehdy nejstarší emauzskou oblátkou Františkou - paní Libuší Z., bývalou učitelkou matematiky a deskriptivy. Po smrti jejího manžela jsme se s ní setkali i v Emauzích. Rádi vzpomínáme na její optimistickou povahu a smysl pro humor. Oblátka Františka zemřela 8. srpna 2015 a toto je její svědectví:

V roce 1938 jsme můj manžel, jeho matka a já vstoupili mezi emauzské obláty sv. Benedikta. Dostali jsme jména Josef, Mechtilda a Františka. Rektorem oblátů byl tehdy P. Marian Schaller, OSB. Byli jsme poslední, kteří byli přijati jako obláti v Emauzích před 2. světovou válkou. Zažili jsme jak zabrání kláštera nacisty, vybombardování na konci války, tak i návrat emauzských benediktinů po válce. Manžel se tehdy aktivně podílel na činnosti Společnosti pro nové vybudování Emauz.

K dalšímu zrušení kláštera - tentokrát komunisty - a vyhnání mnichů došlo v roce 1950. Po smrti P. Mariana Schallera jsme už neměli žádné kontakty na ostatní mnichy. Po uzavření kláštera pochopitelně skončila i veškerá veřejná činnost oblátů. Zůstali jsme v kontaktu pouze s oblátkou Marií, které se říkalo Gardinka. Celé ty roky jsme si mysleli, že my jsme ti úplně poslední obláti v historii Emauzského kláštera a až my zemřeme, tak už bude definitivní konec. O tom, že od roku 1980 začali být v přísném utajení přijímáni noví emauzští obláti, jsme neměli vůbec tušení.

Oblátka Marie (Gardinka) i oblátka Mechtilda zemřely obě v květnu 1974. Můj manžel zemřel 12. srpna 2009 a 7. září 2009 by se býval dožil 100 let. Ten den za něj byla sloužená mše svatá u sv. Václava v Dejvicích.

V letošním roce (2013) jsem oblátkou již 75 let. Dlouho jsem bývala nejmladší a teď jsem nejstarší jak věkem tak pořadím vstupu mezi obláty.

podle vyprávění oblátky Františky zapsala Konstantina, OblSB

9. In memoriam sestry Vojtěchy, OSB

Eva Hanelová se narodila 22. srpna 1958. Studovala Pedagogickou fakultu University Karlovy v Praze. Během vysokoškolského studia konvertovala a byla pokřtěna Mons. Karlem Pilíkem v karlínském kostele sv. Cyrila a Metoděje. Pracovala jako učitelka na základní škole a aktivně se účastnila v utajených aktivitách církve v tehdejším komunistickém Československu.

Po sametové revoluci vstoupila k sestrám Matky Terezy. Zdravotní důvody ji donutily od sester odejít. Tehdy poprvé podstoupila vážnou operaci a zdravotní léčbu. Poté se stala vedoucí Katechetického střediska Pražské arcidiecéze. Nadále toužila po kontemplativním řeholním životě v klauzuře.

Koncem srpna 1998 vstoupila do kláštera benediktinek v Przemyslu v Polsku a obdržela jméno Sr. Vojtěcha, OSB. Slavné sliby zde složila v neděli 11. července 2004. V roce 2009 došlo k některým organizačním změnám v klášterech benediktinek v Polsku. V rámci těchto změn byla Sr. Vojtěcha, OSB ustanovena novicmistrovou v klášteře v Lomži. Aktivně přispěla ke vzniku oblátského institutu jak v Przemyslu tak i v Lomži.

Prožili jsme s ní návštěvu Svatého otce Benedikta XVI. v České republice v roce 2009. Po této návštěvě se u sestry Vojtěchy objevily zdravotní obtíže. Proto rodina jejího bratra a její přátelé zařídili, že se mohla léčit v České republice. Podrobila se dvěma náročným operacím v letech 2010 a 2011. Po druhé operaci se zdravotní stav zkomplikoval. Zemřela v neděli o Slavnosti Krista Krále dne 20. listopadu 2011 přibližně v 17:15 v pražské Vojenské nemocnici. Pohřbena byla na Břevnovském hřbitově.

Sestra Vojtěcha byla našemu oblátskému společenství velmi blízká. S některými ji pojily osobní vazby ještě z doby před vstupem do kláštera. Vděčíme jí za mnohá cenná doporučení, věrné přátelství a duchovní doprovázení v modlitbě. Jsme přesvědčeni, že se nyní v nebi přimlouvá za nás i za celou benediktinskou rodinu v České republice.

Konstantina, OblSB

10. Příchod emauzských benediktinů do Norcie (1965)

13. prosince 1965 byli slavnostně uvedeni emauzští benediktini do Norcie a jejich novým sídlem se stal bývalý kapucínský klášter Madonna delle Grazie nacházející se necelý 1 kilometr za hradbami historického města. Bylo to pár dní po zakončení 2. vatikánského koncilu. Po letech hledání, kdy v 50. letech žili v bývalém olivetánském opatství Sassovivo, přemýšleli o vybudování kláštera v Rasiglii (obě místa se nacházejí v diecézi Foligno), nakonec se rozhodli pro Norcii – starobylou Nursii, rodiště sv. Benedikta a sv. Scholastiky. U příležitosti 50. výročí tohoto příchodu vznikl následující příspěvek, který čerpá z archivu Radia Vaticana a osobního vyprávění P. Mariana Klenera, OSB.

V prosinci 1965 v Praze, hlavním městě tehdejšího Československa, poslouchali dva bratři Klenerové – Václav a Jan - reportáž Radia Vaticana o uvedení emauzských benediktinů do Norcie. V tehdejší Evropě železná opona od sebe oddělovala státy demokratické a státy totalitní. V Československu byly několik let předtím v dubnu 1950 rozpuštěny všechny mužské kláštery, veřejná činnost řeholních sester byla v průběhu 50. let ukončována. Kláštery, církevní nemocnice a školy byly zabrány státem. Většina biskupů, řeholníků a řeholnic prožila 50. léta ve vězeních nebo pracovních táborech. Činnost církve byla zredukována na bohoslužby.

„Šel bys tam, do toho kláštera do Norcie?“, zeptal se svého bratra Václava mladší z bratří P. Jan Nepomuk Klener. „Ale jo, šel bych…“, odpověděl starší Václav. Oba si ale uvědomovali, že to není uskutečnitelné.

Radio Vaticana věnovala události příchodu emauzských benediktinů do Norcie velký prostor. Šlo významnou událost i pro toto městečko ve střední Itálii. Poslední mužský klášter benediktinů-celestinů, který se nacházel přímo u baziliky sv. Benedikta v centru historického města Norcie, na místě, které je tradičně uváděno jako místo narození svatých dvojčat Benedikta a Scholastiky, byl v roce 1810 jako celá řada jiných klášterů v Itálii zrušen Napoleonem.

V pondělí ráno 13. prosince 1965 na svátek sv. Lucie sloužil v bazilice sv. Benedikta tichou mši svatou kardinál Josef Beran. Byl přítomen místní biskup Mons. Alberto Scola, někdejší sekretář Lateránské university. Hlavní slavnost se konala odpoledne: U Římské brány (Porta Romana) se shromáždilo téměř celé městečko, malá skupina benediktinů a několik jejich spolubratří z italských klášterů. Biskup Mons. Scola přivítal opata Maura Verzicha, OSB a ostatní řeholníky objetím a pozdravením pokoje. Přítomen byl též opat primas Beno Gut, několik opatů a českých kněží. Průvod prošel na náměstí k soše sv. Benedikta. Zde opat Maurus Verzich a kardinál Beran položili květiny, které předtím dostali od místních dětí. Starosta benediktiny přivítal u radnice a poté průvod vešel do katedrály. Zde je jménem diecéze uvítal biskup Mons. Scola a přečetl blahopřejný telegram od Svatého otce a tlumočil jeho požehnání benediktinům pro nové působiště.

Komunitu emauzských benediktinů u Madonna delle Grazie tvořili:

1. Opat Maurus Verzich, OSB
2. P. Cyril Stavěl, OSB
3. P. Vojtěch Engelhart, OSB
4. Bratr Simeon Starý, OSB

Nakonec se stali emauzskými benediktiny také oba bratři Klenerové. Václav (P. Bernard, OSB) emigroval z Československa v roce 1967 a připojil se ke komunitě v Norcii. P. Jan Nepomuk žil v Praze a vstoupil v utajení k emauzským benediktinům v 80. letech a obdržel řeholní jméno Marian. U Boha není nic nemožného...

Konstantina, OblSB

11. La medaglia di S. Benedetto patrono dell´Europa

La medaglia fu coniata in occasione del ritorno dei Monaci Benedettini nella città nativa di S. Benedetto (13. dicembre 1965).

La faccia rappresenta il volto del S. Patriarca Benedetto. L´artista si è ispirato alla più antica raffigurazione del Santo in un affresco del sec. VIII nelle catacombe romane di Ermete.

Intorno alla raffigurazione si legge questa invocazione: Europae Universae Regiones Ordine Pace Amore Xti (Christi) Serva Nursine Pater (Tutte le regioni dell´Europa nell´ordine, nella pace e nell´amor di Cristo, conserva o Padre di Norcia). Le lettere iniziali delle prime sei parole formano il nome EUROPA.

Il verso della medaglia presenta, nel centro, la tradizionale croce benedettina con le lettere vericalmente: CSSML e orizzontalmente: NDSMD, cioè le iniziali del seguente antico esorcismo: Crux Sancta Sit Mihi Lux – Non Draco Sit Mihi Dux (= La Croce santa sia mia luce – non il dragone (= demonio) sia mio duce). Tra le braccia della croce nei piccoli cerchi, si legge: CSPB, cioè Crux Sancti Patris Benedicti (= La Croce del Santo Padre Benedetto). Cominciando dalla piccola croce incisa in alto le lettere: NFSL ASPFPUPB sono l´abbreviazione della supplica: Non Ferro Sed Ligno Amoris Signo Populorum Familias Protege Unitas Pater Benedicte (= Non col ferro (= la spada), ma con il legno (= la croce), segno dell´amore, proteggi o Padre Benedetto le famiglie unite dei popoli.

La presente medaglia medaglia coniata in ore è stata offerta in omaggio dai Monaci di Norcia al Santo Padre Paolo PP. VI all´occasione dell´udienza.

12. Emauzsko-norčská medailka sv. Benedikta (1965)

Emauzsko-norčskou medailku sv. Benedikta, kterou jako obláti nosíme, považujeme v současné době hlubokých krizí a v Evropě slábnoucího křesťanství za velmi aktuální. V prosbách ke svatému Benediktovi, patronu Evropy, které jsou spojeny s exorcismem, můžeme najít ochranu, posilu a pomoc pro naše duchovní zápasy. Uvádíme zde popis této medailky, který je překladem italského textu uvedeného na předchozí straně. Návrh medailky je dílem Huberta Stavěla, bratra P. Cyrila, OSB. Emauzští obláti dostávají tuto medailku v kovovém provedení o průměru 3 cm při zahájení oblátského noviciátu.

Medailka byla vydána u příležitosti návratu benediktinských mnichů do rodiště sv. Benedikta Nursie (dnes Norcia), 13. prosince 1965.

Lícová strana představuje tvář svatého patriarchy Benedikta a byla navržena podle nejstaršího zachovaného zobrazení sv. Benedikta na fresce z 8. století, která se nachází v římských katakombách Ermete. Okolo zobrazení můžeme číst tuto invokaci: **EUROPE UNIVERSAE REGIONES ORDINE PACE AMORE XTI (CHRISTI) SERVA NURSINE PATER** ***(Všechny země Evropy zachovej v řádu, pokoji a lásce Kristově Otče z Nursie)***. Iniciály prvních šesti slov tvoří dohromady jméno EUROPA.

Druhá strana medaile ukazuje ve svém středu tradiční benediktinský kříž s písmeny: ve vertikále CSSML a horizontálně NDSND, což jsou iniciály následujícího starobylého exorcismu: **CRUX SANCTA SIT MIHI LUX, NON DRACO SIT MIHI DUX –** ***Svatý Kříži buď mi světlem, ať drak (tj. démon) není mým vůdcem***. Mezi rameny kříže v malých kruzích můžeme číst CSPB – **CRUX SANCTI PATRI BENEDICTI** ***(Kříž svatého otce Benedikta).*** Iniciály další prosby začínají vpravo od horního křížku: NFSLASPFPUPB, což je zkratka prosby: **NON FERRO SED LIGNO AMORIS SIGNO POPULORUM FAMILIAS PROTEGE UNITAS PATER BENEDICTE** ***(Ne železem (tj. mečem), ale dřevem (tj. křížem), znamením lásky, ochraňuj Otče Benedikte sjednocené rodiny národů).***

Tuto medailku ve zlatě věnovali mniši z Norcie Svatému Otci Pavlu VI. při audienci 15. prosince 1965.

pracovní překlad z italštiny P. Kosmas, OblSB, redakčně upraveno

13. Modlitba emauzských benediktinů za Karla IV.

P. Augustin Gazda, OSB, náš nový převor–administrátor oficiálně převzal vedení Emauzského opatství o Slavosti Nanebevstoupení Páně ve čtvrtek 5. května 2016 dopoledne během mše svaté. Odpoledne se konala v Emauzích vernisáž výstavy k 700. výročí císaře Karla IV. P. Augustin se při ní zmínil o modlitbě emauzských mnichů za zakladatele kláštera. Na naši prosbu své vzpomínky sepsal do následujícího příspěvku:

Když jsem v roce 1985 vstoupil do benediktinské emauzské komunity žijící a modlící se v italském exilu, tak jsem se vlastně poprvé začal dozvídat o poměrně dlouhé a mnohdy vskutku slavné historii Emauz.

Náš tehdejší otec převor-administrátor Cyril František Rostislav Stavěl, OSB měl ke svému profesnímu opatství velkou lásku a celý svůj exilový život žil tím, že se důsledně snažil zachovat duchovní kontinuitu emauzských benediktinů. Každý den se vždy po modlitbě sexty před obědem četl nekrolog - jména emauzských spolubratří, kteří v ten den měli výročí ukončení svého pozemského putování, a tato vzpomínka vždy končila slovy: **PRO CAROLO QUARTO, PATRE PATRIAE ET FUNDATORE NOSTRO *(za Karla IV., Otce vlasti a našeho zakladatele).*** Tak jsme i v italském exilu naplňovali přání zakladatele kláštera benediktinů u chrámu Panny Marie a slovanských patronů, aby se všichni jeho mniši modlili za spásu jeho duše.

Vzpomněl jsem si na tento každodenní zvyk mých starších spolubratří, když jsem byl vyzván, abych také něco řekl u příležitosti zahájení jubilejní výstavy *Slovanský klášter Karla IV.* dne 5. května 2016 v benediktinském opatství Panny Marie a sv. Jeronýma v Emauzích. - Tehdy zaznělo mnoho fundovaných slov k 700. výročí narození císaře a krále Karla IV. Připomenout tento zvyk mi připadlo jako milá příležitost vydat malé svědectví o věrnosti emauzských mnichů vůči svému zakladateli. Bratři vzpomínali na zakladatele svého kláštera v době, kdy nemohli vědět, že se Emauzy jednou opětovně stanou místem jejich celoživotní modlitby a práce. Vzpomínali na Emauzy, podobně jako Židé v babylónském zajetí vzpomínali na zničený jeruzalémský chrám.

V Rajhradě 18. 5. 2016

P. Augustin L. Gazda, OSB, emauzský převor - administrátor

14. Oblátka poprvé navštívila svůj klášter po 15 letech

Často se klade otázka, jaký smysl má vlastně existence oblátů, kteří z nejrůznějších důvodů nemohou navštěvovat svůj klášter. My jsme toto zažili v době totality, kdy z politických důvodů nebylo možné svobodně cestovat do zahraničí a za veškeré kontakty s našimi benediktiny hrozilo kriminalizování ze strany komunistického režimu.

Ze zpravodaje ***Benedictine Oblate – Newsletter for benedictine oblates of Saint Meinrad, (USA) Summer 2015, Volume 21:3, strana 6*** *jsme vybrali a přeložili příspěvek oblátky Peggy Fortier, která také nemohla svůj klášter navštěvovat, byť z jiného důvodu, a odpovídá v něm na podobnou otázku.*

Tento rok o Svatém týdnu jsem úplně poprvé navštívila Arciopatství sv. Meinrada. Trvalo to mnoho let, než k návštěvě došlo, přesněji patnáct. Složila jsem oblátské sliby jako oblátka sv. Benedikta 1. února 2000 v kostele sv. Josefa v Lancasteru v Pennsylvanii. Ale za necelé čtyři roky jsem odešla do důchodu a přestěhovala jsem se do Nova Scotia v Kanadě u Atlantiku, kde jsem již kdysi žila a kde si tehdy můj mladší syn a jeho manželka zařídili domov.

V této části Kanady neexistují žádné benediktinské kláštery ani skupinky oblátů, avšak nakonec jsem došla k závěru, že toto stěhování bylo pro mě součástí Božího plánu. Většina z toho, co se vyžaduje od obláta, byla součástí mého života již před tím, než jsem se oblátkou stala, a proto jsem neviděla žádný důvod, proč nepřidat ještě to málo, co zbývá, abych se stala oblátkou, a proč by to vše nemohlo pokračovat.

Jedna důležitá věc – pravidelná setkávání se spoluobláty – ovšem chyběla. Díky oblátským zpravodajům, e-mailům od P. Meinrada Brune, OSB a z oblátské kanceláře a také díky webu kláštera jsem se skutečně cítila spojena jak s klášterem, tak i s jeho obláty.

Nicméně v následujících letech, vždy když nastal čas na obnovu oblátských slibů, jsem rozvažovala, zda obnova tohoto závazku má stále smysl. Naštěstí jsem vždy došla k závěru, že má.

Ačkoliv jsem se vždy aktivně podílela na slavení liturgie Velikonočního Tridua ve farnostech, kam jsem patřila, tento rok jsem cítila potřebu udělat něco odlišného. Přihlásila jsem se na duchovní cvičení o Svatém týdnu do Arciopatství svatého Meinrada a zajistila si dopravu.

Ukázalo se, že můj pobyt byl skutečně nezapomenutelný a že z něj trvale budu čerpat. Všechno – krása klášterního kostela a okolí, inspirující

liturgie, myšlenkově podnětné přednášky P. Colamana Graberta, OSB, pohostinnost zosobněná P. Mainradem, bratrem Maurem Zollerem, OSB a personálem, a (po tak dlouhé době) příležitost setkat se a modlit se s ostatními obláty – to všechno bylo mnohem víc, než v co jsem doufala.

Nevím, jestli ještě někdy budu schopna se znovu vydat na návštěvu do našeho arciopatství, ale zcela jistě vím, že již nikdy nebudu pochybovat o tom, zda mám obnovit oblátské sliby. Bůh nás skutečně vede tam, kam potřebujeme jít.

z angličtiny přeložila Konstantina, OblSB

15. Zprávy

Oslava 50. výročí kněžství P. Mariana Klenera, OSB

V neděli dne 23. června 2013 jsme v Emauzích oslavili dopoledne 50. výročí kněžského svěcení P. Mariana Klenera, OSB. Přítomen byl také novokněz P. Vojtěch Smolka. Odpoledne jsme se přesunuli na jeho primici do Strašnic. Připomínáme, že P. Marian, OSB svou primiční mši svatou sloužil v kostele u Pražského Jezulátka. *-tina*

Změna převora-administrátora Emauzského opatství

Od května 2016 je novým převorem-administrátorem našeho opatství P. Augustin Gazda, OSB, podpřevorem je bratr Naum Vraspír, OSB. Oba jsou mnichy Rajhradského opatství sv. Petra a Pavla. Arciopat Edmund Wagenhofer, OSB nadále zůstává praesesem Slovanské benediktinské kongregace svatého Vojtěcha a převorem-administráterem převorátu svatých Cyrila a Metoděje v Mariboru. *-tina*

Výstava k 700. výročí narození Karla IV.

Jednou z významných akcí oslav 700. výročí narození císaře Karla IV. (* 14. května 1316 v Praze jako prvorozený syn Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny) byla výstava Zbožnost, umění, vzdělanost - slovanský klášter Karla IV. Výstavu připravily tři ústavy Akademie věd a trvala od 5. května 2016 do 21. listopadu 2016. Autory koncepce byli Klára Benešovská, Kateřina Kubínová a Václav Čermák. Po ukončení výstavy zůstala v klášteře, kapli a kostele většina panelů s popisem Emauzského cyklu a model kláštera, jak byl původně vystavěn. V klášteře je možné také zakoupit katalog výstavy, který obsahuje množství fotografií a texty z panelů výstavy. *-tina*

Nový opat primas Gregory J. Polan, OSB

10. září 2016 byl v Římě zvolen kongresem opatů desátým opatem primasem Benediktinské konfederace Gregory Polan, OSB, dosavadní opat v Conception Abbey v USA.

Nový opat primas se narodil 2. ledna 1950 v Berwyn v Illinois, jeho rodiče se jmenovali Martha a Edward Polanovi. V roce 1970 vstoupil do Conception Abbey, řeholní sliby složil 28. srpna 1971, vysvěcen na kněze byl 26. května 1977, zvolen devátým opatem Conception Abbey 6. listopadu 1996, opatskou benedikci přijal 9. prosince 1996. *-tina*

Liber Evangeliorum, tzv. Svatogabrielský Evangeliář

Fotoreprodukce iluminovaného evangelistáře benediktinek Opatství sv. Gabriela v Praze na Smíchově s podrobným komentářem byla vydána Nadačním fondem Malakim v česko-německé verzi. O vydání knihy a zpřístupnění této významné památky Beuronské umělecké školy se zasloužila Mgr. Monica Bubna-Litic. Budoucnost budov bývalého kláštera sv. Gabriela a kostela Zvěstování Panny Marie je nejistá, neboť jejich současný vlastník Česká pošta pověřená státem je nabízí k prodeji. *-tina*

Zemětřesení ve střední Itálii a zničení Norcie

První otřesy postihly oblast Umbrie v úterý 24. srpna 2017 brzo ráno. Epicentrum se nacházelo v hloubce asi 10 km poblíž Norcie směrem ke zničeným obcím Amatrice a Accumoli, kde přišlo o život asi 300 osob, mezi nimiž bylo mnoho dětí. V Norcii došlo k narušení statiky většiny budov, řada obyvatel z bezpečnostních důvodů musela své domovy opustit, kostely zůstaly zavřené. 8. září 2016 byla poutní mše svatá sloužena u Madonna delle Grazie na prostranství před kostelem.

Další otřesy postihly Umbrii večer ve středu 26. října 2017. Zřítil se kostel San Salvatore v Campi, v místě, kde rodiče sv. Benedikta vlastnili statek a v horách nad ním se sv. Benedikt poprvé setkal se zasvěceným životem v podobě poustevnictví. Zcela zničen byl původně kapucínský kostel Madonna delle Grazie, kde žili emauzští benediktini v exilu.

V neděli 30. října 2016 další silné otřesy dokonaly dílo zkázy. V Norcii se zřítila bazilika sv. Benedikta, konkatedrála Santa Maria Argentea i řada dalších budov a kostelů. Historické centrum se stalo neobyvatelným. Své kláštery musely opustit benediktinky a klarisky. Benediktini se už v srpnu uchýlili na svůj pozemek za městem a nyní přišli o vše, co od svého příchodu v roce 2000 v Norcii budovali. Jsou pevně odhodláni v rodišti sv. Benedikta setrvat a klášter a baziliku ve městě obnovit. *-tina*